

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie, z wyjątkiem Niedzieli i Świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
Na prowincyi, z przesyłką pocztową	24 zł. w. a.	12 zł. w. a.	6 zł. w. a.	2 zł. — ot.
W Państwie Niemieckiem	28 „ „	14 „ „	7 „ „	3 „ „
W mieście	20 „ „	10 „ „	5 „ „	1 „ 80 „
Do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcaryi, Turcji i innych krajów	32 „ „	16 „ „	8 „ „	3 „ „

Pojedynczo „umer kosztuje 10 centów, z przesyłką pocztową 12 centów.

Prenumeratę przyjmuje się tylko za cały miesiąc.

Listy z pieniędzmi i przekazy p. n. n. na prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadawać franco do Administracji *Nowej Reformy* w Krakowie. Listy reklamacyjne nieopłacone nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów nieopłaconych nie przyjmuje się.

Reklamy nadawanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi i Administracji: Ulica św. Jana Nr. 13.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; **miejsceowa:** Administracja „Nowej Reformy”. — Magazyn nowości F. A. Grigara i Główna trafik w Ryńku; — C. k. krakowski konseryonowany biuro (Silberstein) plac Maryacki Nr. 9. — Handel Z. Skalskiego w Sukiennicach. — Handel Kulickiego w Hali Sukienniczej. — Handel J. Bajera przy ulicy Grodzkiej. — Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja za opłatą od miejsca wiersza drobny pismem (półt), za pierwszy raz 10 ct., za każdy następny raz po 5 cent. **Nadawane** (na 3 stronicy dziennika) od miejsca wiersza drukiem, drobnym po 30 ct. za każdy raz. **Ogłoszenia do „Reformy”** (prospekta, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 1 zł. od 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 50 cent. od 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratów. — Należność uprzednio nadawca przekazuje pocztowym. — **Ogłoszenia i prenumeratę** przyjmują: **We Lwowie** Biuro dzienników, Ludwik Plohn, ul. Karola Ludwika 11; — **W Tarnobli** Agencja dzienników Józefa Pissa; — **W Heszowie** księgarnia J. A. Pellara; — **W Przemyślu** B. Dąbowski i Spółka; — **W Tarnopolu** księgarnia L. Gilezka; — **W Wiedniu** pp. Haaßenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu) A. Oppelk, Stubenbastei Nr. 2, R. Mosse (także w Berlinie Hamburgu, Monachium i Norymberdze). **W Paryżu** Księgarnia Luxemburgska 3 rue des Grands Augustins i Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, Rue Caumartin 61.

Od Wydawnictwa.

Z Nowym Rokiem rozpoczyna pismo nasze **ósmy** rok istnienia — i wychodzić będzie nadal pod dotychczasowymi warunkami. Dla uregulowania nakładu upraszamy o wczesne odnowienie prenumeraty, która wynosi:

W mieście: rocznie 20 zł., półrocznie 10 zł., kwartalnie 5 zł., miesięcznie 1 zł. 80 centów.

z odnośnieniem do domu: rocznie 22 zł. 40 ct., półrocznie 11 zł. 20 ct., kwartalnie 5 zł. 60 ct., miesięcznie 2 zł.

w państwie austriackim z przesyłką pocztową: rocznie 24 zł., półrocznie 12 zł., kwartalnie 6 zł., miesięcznie 2 zł.

w cesarstwie niemieckim: rocznie 28 zł., półrocznie 14 zł., kwartalnie 7 zł., miesięcznie 2 zł. 50 centów.

w innych krajach europejskich: rocznie 32 zł., półrocznie 16 zł., kwartalnie 8 zł., miesięcznie 3 zł.

Prenumeratę zamiejscową przyjmują oprócz Administracji *Nowej Reformy* wszystkie urzędy pocztowe. Prenumeratę miejscową przyjmują oprócz Administracji *Nowej Reformy* (ulica św. Jana nr. 13) agencje: Handel Z. Skalskiego w Sukiennicach l. 31, — Handel Kulickiego w Hali Sukienniczej, — Główna trafikarnia (M. Horowitz) w Ryńku róg ulicy Grodzkiej, — Agencja Ignacego Horza, konseryonowane krakowskie Biuro dzienników i ogłoszeń, plac Maryacki Nr. 9, Magazyn nowości F. A. Grigara w Ryńku głównym, linia A—B, — Handel J. Nagla w Ryńku głównym.

PP. Prenumeratorowie „N. Reformy” we Lwowie zechcą składać przedpłatę na miejscu w Biurze dzienników przy ulicy Karola Ludwika l. 9.

Z powodu licznych zażaleń na nieregularną dostawę Dziennika — mamy zaszczyt zawiadomić Szan. Publiczność, że Administracja naszego Dziennika przyjmuje także przedpłatę na „Nową Reformę” z odstawą do domu, licząc prócz ce-

ny zwykłej, po 20 ct. miesięcznie za odnośnienie do domu w obrębie miasta — i tylko wtenczas poręcza punktualną dostawę jeżeli przedpłata wprost w Administracji uiszczoną zostanie.

„Bracia Lerche”, komedia w 3 aktach A. Asnyka, bardzo gustowne wydanie na pięknym welinowym papierze — jest do nabycia w Adm. N. Reformy po cenie 75 ct., z opłatą pocztową 80 ct.

W Administracji *Nowej Reformy* jest do nabycia „Mowa p. Tadeusza Romanowicza w rozprawie budżetowej na posiedzeniu Sejmu galicyjskiego z dnia 16 października b. r.” Cena 15 centów.

Kraków, 29 grudnia.

Z pewnem uczuciem zazdrości czyta się sprawozdania telegraficzne o odbytem we czwartek w Paryżu zgromadzeniu akcyonaryuszów i właścicieli obligacji kanału panamskiego.

Przedsiębiorstwo jest zachwane. Wyplaty zostały zawieszone. Zarząd sprawujący sądowi komisarzy. Właścicielom akcyj i obligacji grożą ogromne straty. A dodajmy: właścicielami tymi przeważnie niewielej kapitaliści, ale klasa średnia a nawet i mniej zamożna. Gdzieindziej — np. u nas — w takiej sytuacji zgromadzenie akcyonaryuszów narobiłoby wiele hałasu przeciw zarządowi, pospłyłyby się słusne zarzuty i podejrzenia — i na tem by się skończyło. Inaczej we Francji. Zgromadzenie uznaje, iż wykończenie kanału panamskiego jest rzeczą narodowego honoru Francuzów i że nie można opuszczać „wielkiego Francuza” Lessepsa, który dzieła tego się podjął. Słowa: „honor narodowy” zadziałały jak iskra elektryczna. Zgromadzenie uchwala, iż właściciele akcyj i obligacji godzą się na odroczenie wypłaty kuponów tudzież amortyzacji papierów, aż do ukończenia kanału. Obecni przystępują do subskrypcji dalszego kapitału — i jest już pewnem, że subskrypcja dojdzie do sumy 400 milionów franków — która wystarcza, aby przedsiębiorstwo ratować. Oto — co we Francji zdziałać może poczucie narodowego honoru.

Powiedzieliśmy: z zazdrością czyta się sprawozdanie z owego zgromadzenia. Mieliśmy i my niedawno sprawę, w której honor narodowy był zaangażowany —

sprawę Banku Ziemińskiego w Poznaniu. Po tem wszystkim, co w pierwszych chwilach powstawania tej instytucji pisały o niej wszystkie polskie dzienniki bez wyjątku prawie, po tem silnem zaangażowaniu obywatelstwa całego kraju do tej ratunkowej akcyj — nie mogło być wątpliwem, iż zebranie zamierzonych z początku 3 milionów marek, jest już sprawą narodowego honoru. I zgromadzono się i radzono wiele — napisano mnóstwo odezw, pomiano wiele listów w kraju delegatów do zbierania subskrypcyj — owych trzech milionów marek w rezultacie nie zebrano i musiano przystąpić do redukcji kapitału. Ze honoru narodowy na tem stracił tylko może — tego chyba nikt nie zaprzeczy....

Powie kto może: Nie sztuka Francuzom subskrybować od jednego zamachu 400 milionów franków — wszak to naród najbogatszy z bogatych!! Jeżeli przeto czego „zazdrościć” im można, to nie samego faktu subskrypcyj tak obfitej, ale tego, co ową subskrypcję umożliwiło, tj. tego wielkiego bogactwa Francji.

Prawda, że trudno, a raczej niepodobna przykładać tę samą miarę do bogatej Francji i do bardzo ubogiej Polski. Ale zapewne nie przecenimy się, gdy powiemy, że chyba na setną część tego, co Francuzi subskrybowali, jeszcze nas stać było. Tam 400 milionów franków — tu 3 miliony marek. Tam szło o szacunek honoru narodowego — u nas prócz honoru o coś więcej jeszcze — bo o kwestję bytu, o utrzymanie ziemi polskiej w ręku polskiem, i na ową setną część myślny się zdobyć nie umieli! Ale mieli Francuzi oprócz pieniędzy — coś więcej jeszcze. Mieli — rację! — wielką ofiarność we własne siły, mają wielką ofiarność tam, gdzie im o ratowanie honoru Francji — my... czło wieka! U nas ani owej ofiarności nie było, ani nie ma zaufania we własne siły, ani wreszcie człowieka, który by umiał rozgrzać i skupić całe społeczeństwo polskie do wspólnej akcyj. Nie mieli zato Francuzi w tem swoim działaniu tego, co my posiadamy aż do zbytku: firm „wielkich”, które — do ofiarności nie skore, przykładem własnym nie zagrzeją, pracy nie nałożą, ale wielką narodową czynią łaskę, gdy raczą pozwolić na to, by ich nazwisko użyto tam, gdzie nie nazwisko potrzeba, ale — pieniądze i pracy. I dla tego myślny nie zebrali 3, nie zebrali nawet 2 milionów marek, gdy honor polski był

w grze — Francuzi, aby swój ratować, zebrali 400 milionów.

Korespondencya „Nowej Reformy”.

Wiedeń, 28 grudnia.

(S) Na gwiazdkę otrzymała Galicya jedną ekscelencyę. Więcej, zaczęły „krajowych” tajnych radców został pomnożony, mianowicie w osobie namiestnika hr. Badieniego. Bównocześnie z nim mianowano p. Leona Rakwiczę prezydentem galicyjskiego senatu przy najwyższym sądzie. Jest on od lat kilku w randze radcy dworu członkiem tego senatu, jednakże mało kto spodziewał się, że będzie następcą p. Wierzbickiego w urzędzie. P. Rakwicz pochodzi z Bukowiny i jest podobno Rumunem z rodu. Zapewne jednak musi posiadać odpowiednią znajomość języka polskiego, jeśli mógł zostać głową galicyjskiego senatu. Bównocześnie otrzymał także sam tytuł hofrat Sumner a tajnym radcą został także słynny centralista Leh-mayer, którego rząd w ministerstwie oświaty po dziś dzień żywo tkwią w pamięci. Nawet te nominacje zdają się być obliczone na zaszczepienie, że rząd obywateli „stoi po nad stronnictwami”. O to mianowicie hr. Badienego tajnym radcą, rzecz ta nie ma w sobie nic nadzwyczajnego. Każdy namiestnik Galicji otrzymywał taki sam tytuł, zresztą nie byłoby nawet i potrzeby zastanawiania się szczegółów nad podobnym czynem prostej konwencji, gdyby nie zachodziła okoliczność, że złościsty uniform nowej „krajowej” ekscelencyi odbija ironicznie na tle ogólnej rezygnacji postulatów galicyjskich, tak dobitnie przez rząd „przypijający krajowi” wygłoszonej. Zaspokojenie najdawniejszych potrzeb Galicji stało się bowiem w ciężkich czasach bieżących synonimem „nakładania ładu koniowi z tyłu”, jak hr. Taaffe raczył estetycznie scharakteryzować w komisji budżetowej żądanie Koła polskiego, dotyczące regulacji rzek galicyjskich. Pewną jest także rzecz, że Iba poselska zgromadzając się po trybach świątecznych znajduje na stole swych obrad nowe przedłożenie rządowe odnoszące się do reformy szkół ludowych. Dzielę to p. Gantscha wywoła niezawodnie wedle wskazówek, jakie ze strony dobrze poinformowanej o nim otrzymujemy, nie małe zdziwienie, a to z powodu, że liberalny minister oświaty, Benjaminek „liberalnej” lewicy i jej prasy zajmują w noweli o szkołach ludowych silnie zaznaczone wyznaczenie stanowisko tak, że pod tym względem nie będzie prawie żadnej różnicy pomiędzy rządowym projektem a szkolnym wnioskiem ks. Liechtensteina.

Ale w innym kierunku będzie znaczna różnica, mianowicie co do tego, że projekt rządowy owiany jest duchem nawskróś centralistycznym, podczas kiedy ks. Liechtenstein stoi w swym wniosku po części na stanowisku autonomistycznym. Piękne widoki!

Od osoby świeżo z Rzymu przybyłej otrzymuję niepomysłne wiadomości o układach Boszy z Watykanem. Rokowania rosyjsko-watykańskie są w pełnym toku i kurja rzymska miała poczynić caratowi bardzo znaczne ustępstwa tak, że ułoga stała się prawdopodobną. Pod tym względem nie

trzeba dawać się bałamuć klerykalnym, chociaż by polskim doniesieniom, ale mieć się na baczności i uczynić wszystko, co jest możebnem przeciw. póki jeszcze czas, póki targ naszym kosztem jeszcze nie dobieży — a czas bardzo nagli, bo targ ma być na dobiegu.

Z powyższą informacją zgadzają się zresztą i inne doniesienia z Watykanu, mianowicie, że już na najbliższym konsystorzu ma papież prekonizować trzech nowych biskupów dla ziem polskich pod zaborem rosyjskim i że w Rzymie na uniwersytecie papieskim, zwanym „Apolonia reum”, ma być utworzony nowy osobny oddział dla liturgii słowiańskiej.

Nowy rok zapowiada się nie wesoło!

Walka stronnictw we Francji.

Energia i gorączkowa czynność stronnictw francuskich wzrasta w miarę zbliżania się chwili powszechnych wyborów do parlamentu, które zwykłym trybem powinny nastąpić z początkiem wiosny przyszłego roku. Oto właśnie opportunityści rozpoczęli przed kilku dniami z wielkim talentem i pospiechem swoją kampanię wyborczą. Pierwszy wystąpił Challemeil-Lacour, który w mistrzowskiej mowie, wygłoszonej w senacie, poddał nieubłaganej krytyce wieloletnią działalność republiki, z patryotyczną odwagą wyznał błędy własnego stronnictwa, wezwał swych radków, aby zaniechali niebezpiecznych eksperymentów politycznych, a natomiast szukali zbawienia w roztropnych zasadach polityki umiarkowanej, wreszcie zalecał republikanom znany program Ferryego; przypomnieć z konserwatystami celem zwalczenia wspólnego wroga — bulanzymu.

Nie zatarło się jeszcze wrażenie, jakie sprawiła jego mowa, nie umilkły liczne głosy uznania lub potępienia dla wymownego i odważnego senatora, — a oto wystąpił już do walki drugi szermierz umiarkowanej polityki, i to sam przywódca opportunitystów, znany i ceniony za swe zdolności, ale nieubliwany i niepopularny Juliusz Ferry. Wygłosił on krótką, lecz nader zręczną i trafną mowę programową na zgromadzeniu stowarzyszenia *Alliance republicaine*, które jest niejako głównym sztabem opportunitystów francuskiego, a zostaje pod kierunkiem koryfeuszów tej partii trzech byłych ministrów, młodych szlachetnych Gambetta, Leglona, Ferryego, Rouvierea i Spullera.

Mowa z rzadką rozumą i doświadczeniem scharakteryzowała obecne położenie we Francji, obezwładnionej brakiem jednolitości i jasno wytykając kierunek, zagrożonej ambitnymi dążnościami dwóch obozów, które w swej stronnictwej zawzięci pozapają interesu ogółu i dobro kraju. Wykazał, że Francja choruje na niemoc polityczną skutkiem braku silnego rządu, któryby umiał rozumnie pokierować zbłądnioną opinią publiczną i posiadał dostateczną siłę oporną, aby pośród ścierania się namiętności i interesów stronnictw mógł zachować niewzruszoną instytucję republikańską i być ochroną pracy, oszczędności i sprawiedliwości.

Wobec powszechnego zamętu hasła i programów politycznych, przywódcy opportunitystów francuskich uważali za stosowne wyraźnie zaznaczyć odrębne stanowisko swych przyjaciół politycznych

„BĘDZIE.”

NOWELA
Józefa Waśniewskiego.

(Dokończenie).

Pan sekretarz uśmiechnął się, spojrzawszy raz jeszcze na Jakóba i rzekł:

— Ano, dobrze, bardzo dobrze, jak przejrzy, zobaczę, to wam powiem, czy będzie.

Jakób błysnął oczyma, jakoby dziwnie, jakby błagalnym wzrokiem... patrzył tak przez krótką chwilę i wyszedł z redakcyi odetchnąwszy świeżem powietrzem i tu na dworze zatrzymał się milcząc. Gdyby bliżej był latarni stanął, możeby dostrzegł był ktoś, która szła na twarz, jak brudna splotyna, zawiąta na kilku włosach siwego wosa, błysnęła kilkoma iskierkami, jak brylant, mignęła jeszcze raz, zakotłowała się i spadła.

Jakób plakał??

Potem Szczudlak niby pot rękawem ocierał z czoła, może łzy rzeźniste, może to było zwykłe machnięcie ręką, bo za chwilę już jakby nigdy nie w jego sercu nie było, odchrząknął wyraźnie i poszedł usiąść między swardliwym towarzystwem chłopaków, gdzie nasza rzucała świeżo wydrukowane, wilgotne jeszcze numera gazety.

Tu jednak ani zwykłe dowcipy chłopaków, ani pytania staremu zadawane, nie wydobywały mu słowa z ust, siedział jakiś smutny, ponury i milczący.

— Jakóbów coś na wasach siadło — odezwał się jeden z śmielszych.

— Ano, ba — dorzucił drugi — aże się świeci...

— Hehehe... — zaśmiano się chórem.

Wszystko to jednak nie nie pomogło, bo Szczudlak, zabrawszy swoją porcję gazet, nie odezwał się wcale, tylko poszedł rozosił je, jak zwykle.

Przeszedł tydzień, pan sekretarz nie nic nie mówił, minęło jeszcze kilka dni, Szczudlak się o swoje pisanie nie pytał, zagadki tylko ciekawiej do gazet, wspaniał ruszał i milczał. Pan eksperydator tylko, będąc raz w dobrym humorze, odezwał się do Jakóba:

— Cóż tam Szczudlak? napisał coś podobno, artykuł jakiś, a pan redaktor się śmiał z tego, a co sekretarz, to aż się za boki trzymał...

Jakób coś jakby kłębło.

— Eee... — mruknął i machnąwszy ręką wyszedł. Kroki swe jednak skierował do redakcyi i pana sekretarza zapytał:

— Proszę pana, co, będzie drukowane?

— Co takiego?

— Ano, pan sekretarz zapomniał... com dał.

— A... to? będzie, będzie!

— Będzie... — szepnął sobie pocieszony Jakób.

Chodził też częściej teraz jakos do Marcina, gawędził z nim długo, śmiał się nawet, ale nie wspominał mu nic o swem piśmie. Widząc go nieraz tak wesołym, a nie znając przyczyny, Marcin zdziwiony pytał:

— Co się tu ciągle śmiejiesz stary?

Jakób machał ręką, a w duszy mówił sobie, że co ma być, to będzie.

Oj będzie!

Teraz też Szczudlak jakos zapomniał o sobie, buty dziurawe nosił, kapota na łokciach się pruć, a stary nie myślał ciągnąć nitką rozwiedzionego szwu; był zawsze mało mówny, ale teraz to słowa nie przemówił po całych dniach, opuszczał się, mało dbał o siebie, chodził tak już ze trzy tygodnie.

Nadeszły mrozy — ludzie jeździli sankami z dziećmi, ba! Stawiali baraki elegancje nad lodem dla tyżwiarzy, palili ogień bengalskie, muzyka grała wesoło, ale na Solcu nie było czem palić.

Pod cygankiem w izdebce Jakóba od kilku dni szary leżał popiół, zimny, suchy... Szybki małe w okienku mroź zamałował arcydziełami swej sztuki, parę zatrzymał chłód w deseniach alaba-

strowych, na których bukiety z kiści lodowych zwieszały się artystycznie, aby biedacy podziwiać mogli ten piękny, bogaty haft, na którym zbliżka spocząć ich oko mogło i którego bez zaleknie-nia ośmielały się skostniałe palce dotykać...

I Szczudlak w zadumie studiował te linie, rzucone mu przez fantazyjny mroź, patrzył na zamarniętą szybę i nie zachwycał się artystycznym układem rysunku, i nie zachwycał się subtelnością drobnych jakby paproci listków i nie szukał wzorów do złotego wyszycia kołnierza lub poduszki... Jakób śnął był profanem, w tej chwili z wiszącą na siwym wosie łzą, skrzeczony, zadumany, patrzył na te cud. swych szyb i nie widział ich, bo linie te nierysowały mu ani jednej znajomej twarzy, ani jednego znaku, któryby mu rozpoznał chmurę z czoła i rozgrzał krzepnącą krew...

Profanem był, chuchającym w suche zeszytniałe palce pomarszczonej starej spracowanej ręki.

Kazik dowiedział się, że stary Jakób od kilku dni dziwnie czuł niemoc w nogach, chociaż ich na tyżwach nie męczył. Pobiegł do sklepiku, przyniósł w czapie drobnych węgli kamiennych i palił a palił pod cygankiem... ale takie ciepło krótko trwało. Stary naprawdę niedomagał.

Może to obietnica pana sekretarza tak go haniebnie rozebrała, rozumował sobie Szczudlak, tak go ścinała z nóg coraz więcej, czem niecierpliwiej urzeczywistnienia jej czekał, czem szybciej czas ubiegał.

— Będzie — pocieszał się i dumiał.

Ale przyszło takie rano, że się Szczudlak z tapczanu podnieść nie mógł. Kazał Kazikowi pobić po południu do redakcyi i roznieść za niego gazetę, tak, jak mu rozprowadzał, a sam leżąc w domu modlił się w duchu, szeptał coś do siebie i drzemał. Przeszedł tydzień a choroba i niemoc nie ustępowały jakoś, Kazik nawet chciał jakiego lekarstwa z apteki przynieść, ale stary machnął ręką i ponuro odrzekł:

— Spytaj pana sekretarza odemnie o moja pisanie.

Chłopak, chociaż nie wiedział o co chodzi, wypełnił polecenie.

— I cóż? — spytał go po powrocie.

— Powiedział, że zobaczy, że będzie.

Jakób odetchnął. Ociepiał się, jakaś osłoda mu powieki, przynajmniej je znowu i znowu marzył, jak odnieś gazetę Marcinowi, będzie mu ją czytał, stary Marcin będzie kręcił wargi, mrzczał, śmiał się i znowu Jakób namacha się ręką, a do redakcyi kupa ludzi przyjdzie chwalić redaktora i pana sekretarza za takie pisanie, jakiego w żadnej gazecie już dziś ani usłysz...

— Kazik? — odezwał się rano.

— Choryżycie?

— Jak rozniesiesz gazetę, poleć synku na Piwną, możeby stary przyszedł.

— Polecę... polecę...

I popołudniu Kazik poszedł. Śnieżna zawierucha biła w okno z łoskotem, zaklejoła szyby wydymała się papierem w jedną i drugą stronę, wiatr gdzieś po strychu świsiał i łomotał, a stary Szczudlak wzdychał, leżąc na tapczanie, utkwiony wzrok biednocyh oczów w pułap izdebki. Nie czuł zimna, na jakie Kazik wyrzekał, bo gorąca rozgrzewała jego stare kości, rumieniała ceglastymi wypiekami pomarszczoną twarz i staremu szkieletowi w wyobraźni obrazy ładne, wyraźne, różne...

Zmrok zapadł... do izdebki przyszedł stróż Wojciech i zapytał:

— Spicie?

— E...

— Zaświeć lampkę...

Poczem oparł się o stół i pytał krótką faje-czkę i na Jakóba patrzył.

— A to zawierucha... odmiatałem i odmiata-łem; precz spie...

Jakób milczał, leżąc nieruchomo.

— Czybyś dumność wasz apara mówić... co?... aboby może okowić z pałem sadłem, abo też sa-mego tustego...

Poszedł jak jeszcze chwilę, westchnął parę razy spluwając przez zęby i wytrząsając popiół z butki; rozejrzał się po izbie, silnym ruchem

wahadłowym ramionem ruszał kołuch dla uspokojenia świerzbących pleców, poczem widząc, że Jakóbowi dziś nie do gadania, wyszedł.

I przesłał znowu długą chwilę, stary czekał widocznie Kazika, bo rzucił bładym wzrokiem na drzwi; na dworze niby uciło trochę i papier w szybie uspokoił się, płomyk lampki nie tak majaczył i nawet słychać było skrzypiącą w po-dwórzu pompę...

Jakaś tęsknota obsiadła starego, dziwne myśli i jakieś poruszenia mu żronie widać, bo białka oczu migotały obditem w nich światłem lampki żywej, niepokoił się, czegoś, aż spotniał i na drzwi częściej spoglądał.

Naprawdę... Cima grobowa wciąż zalegała izdeb-kę, podwórko, całą Warszawę; po śniegu nie słychać turkotu wozów, ani dorożek, ani kroków ludzkich... a Jakób chciał chociażby szelst jakiś usłyszeć, jako dowód, że ludzie żyją, dają, rwą się do życia, jak jego stęsknione, samotne serce... I pierś mu tak coś rozparło i w gardle tak dawa-ło i zdawało mu się, że wataja z grobów jacyś skrzydlati rycerze, potężni, wielcy, święci, on im coraz lepiej się przypatrywał, coraz bliżej, on ich poznawał... ach on ich znał... to oni...

I zerwał się zjutrnową, w konwulsyjnym wy-siłku do nich wyciągnął on ręce, oni tu już, już na ścianie, bladej, żywej...

— Będzie!... i upadł na postanie.

I znowu w izdebce ta sama martwa cisza; naj-mniejszej szelest nie zakłócił jej — ani papier w zaklejonej szybie, ani oddech Szczudłaka...

Światło lampki kotłowało się bałamutnie, rzuca-jąc blask na izdebkę, na obrazy, na białą, zimną, z zamkniętymi oczyma twarz starego. Tylko w po-wietrzu jakby drżało jeszcze echo ciche, węża, jak szmer skrzydeł nocnego motyla, ciche, węża, spokojne, powtarzające coraz ciszej i ciszej ostat-nie jego westchnienie.

Pozostało ono przy życiu, jedno, jedyne, błę-dzące szeptem, jedno tulące się jeszcze po jego izdebce, po Solcu, po świecie...

KONIEC.

i wyluszczył zasady, jakimi umiarkowani republikańscy kierować się powinni w teraźniejszej swej działalności. Dowodził, iż Francji potrzebnym jest nie rząd reformatorski, wysyłający się wiać na wyszukanie czegoś nowego, ale rząd umiarkowany, a silny, świadomy swej władzy, któryby przedewszystkiem umiał zaprowadzić porządek i ubezpieczyć wszelkie zamach na republikę. Społeczeństwo francuskie nie jest dzisiaj, jak pokolenie z roku 1789, opętane żądzą rewolucyjną; teraźniejsi nowatorowie są tylko niedzielnymi plagiatami dzieł. Prawdziwy ma być stan powołania do życia sprawy z usposobienia narodu i potrzeb kraju, a kraj ten zdaniem Ferry'ego dosyć już ma niedożytych reform i pożąda wyteńszenia. Dalekim niby będąc od zapoznawania dobrodziejstw postępu, twierdzi Ferry, iż republika stanowczo odrzucić powinna program radykalny, który wzmaga tylko i ośmiela reakcję, usobioną w Boulangerze i jego zwolenników; że zagraja nawiętnie, zaslepionych i niezadowolonych odstępów czyha na zgubę republiki, która tyle krwi i łez kosztowała Francję.

Ferry szczegółowo krytykuje punkt za punktem i odrzuca program stronnictwa radykalnego. O rewizji konstytucji i słyszeć nie chce, gdyż oznacza ona konstytucję: oportunistów nie chcą brać na siebie odpowiedzialności przed historią za tak lekkomyślny i nierozważny krok. Oddzielenie kościoła od państwa i zniesienie budżetu wyznań jest w ich oczach niepolitycznym, gdyż zakłada pokój kościelny i przysparza republiki nowych wrogów. Rozszerzenie autonomii gminnej — nie na czasie; a podatek od dochodów wydaje im się środkiem inkwizycyjnym.

Trudno istotnie odmówić Ferry'emu wybitnych zdolności meza stanu, trudno odmówić mu energii i stałości w przekonaniach politycznych i tej bystrości umysłu, która pozwala mu jasno widzieć tam, gdzie tytu jego rodaków z podziwu godnym zaślepieniem daje się ponieść prądowi zgubnemu dla republiki i niebezpiecznemu dla kraju. Trudno nie przyznać, że przywódca oportunistów francuskich wyrobił sobie trzeźwy pogląd na współczesne położenie we Francji i działa z całą świadomością celów i środków tego działania. Ale czy ta akcja, z takim talentem rozpoczęta przez dwóch byłych kolegów-ministrów, wyjdzie krajowi na pożytek — przyszłość dopiero rozstrzygnie.

Challengem-Lacour i Ferry wzbogacili dzieje parlamentarizmu francuskiego dwiema pięknymi mowami, ale czy wobec dotychczasowych sunoków słowa ich zdolne są przyobleć się w czyn? Czy umiarkowana polityka ma dzisiaj szanse powodzenia we Francji? czy program ten może pozyskać sympatyje większości wyborców? Stronnictwo Ferry'ego niewielu liczy w swych szeregach ludzi, którzy wzbudzają zaufanie szerszych warstw wyborców. Popularność samego przywódcę oddawna już podkopana została. Po siada on zdolności, ale brak mu zalet serca, które i w polityku także coś waga; nie ma żadnej sympatii w tłumach. A wreszcie, pomijając nawet tę okoliczność, należy pamiętać, że radykalizm i bulanzizm to dzisiaj dwa silne stronnictwa, mające rację bytu w aktualnych warunkach społecznych. Radykalizm — to konsekwentna dziesięcioletnia polityka republikańskiej Boulanger'a i usobienie reakcji, która od trzech lat czyni widoczne postępy. Niechaj to będzie przestrogą psychologów ludów, jakim sposobem ten ich awanturnik pozyskuje umysły i serca bądz-kobądź wielkiego jeszcze dzisiaj narodu — dosyć, że w obecnej chwili żadna powaga we Francji nie może iść w porównanie z popularnością Boulanger'a: jest on — niestety! bohaterem niezadowolonych tłumów. Być może, że osobisty tryumf jego jest tylko chwilowym i zginie jak bańka mydlana; ale dzisiaj należy się z nim rachować, jako z ważnym czynnikiem politycznym.

Chociaż politykę umiarkowaną popierać będą ludzie tej miary, jak Leon Say, Rouvier, Spuller i wielu innych polityków wypróbowanych zdolności, zawsze pozostaje wątpliwem, aby zdołali wstrzymać bieg wypadków, które pchają Francję w innym kierunku.

Nie należy ałoli zapoznawać znaczenia kampanii Ferry'ego. Jakkolwiek myśl przynajmniej oportunistów z umiarkowanymi monarchistami nieraz już bezskutecznie podejmowana była, ma ona większe szanse powodzenia u wyborców, niż miała w obecnym parlamencie; nie zapominajmy, że znaczna część tych wyborców, którzy głosowali za orleanistami, to w gruncie rzeczy tylko konserwatyści, którzy o formę rządu mniej dbają. Tak więc na przyszłych wyborach ubiegać się będą o pozyskanie większości trzy główne stronnictwa: radykalne, umiarkowane i reakcyjne. Umiarkowane obiecuje zachować w całości wszystkie instytucje trzeciej republiki. Dwa inne będą usiłowały narzucić krajowej dyktaturę: jedno — dyktaturę wszechwładną Izby deputowanych, drugie — dyktaturę osobistą. Francja tym razem z trwogą i niepewnością przystępuje do akcji wyborczej, gdyż nie pewnego z góry nie daje się przewidzieć, a to pewna, że podczas tych wyborów wzięty będzie przyszły los republiki. Liczebny stosunek stronnictw, któregoś nie przewidzieć nie może, określi ich stanowisko i ugrupowanie w przyszłej Izbie, a zatem do pewnego stopnia i dalszy bieg wypadków we Francji.

Przegląd polityczny.

Kraków, 29 grudnia

Mamy dziś przed sobą w dosłownym brzmieniu ważny artykuł *Nordd. Allg. Ztg* w sprawie układow w Watykanie z Rosją, którego krótki strzał z przyniósł nam wczoraj wiedeński telegram. Lepszego zrozumienia tego artykułu możemy jeszcze cofnąć się do artykułu *Nordd. Allg. Ztg* z d. 22 b. m., na który *Nordd.*

Wiedeński dał krótki obraz historyczny długich rokowań między papieżem a carem dawniej za pośrednictwem Butuniewa, teraz za pośrednictwem Izwołskiego — wreszcie twierdzi, że pewien postęp w rokowaniach i nadzieja dokonania układow okazały się dopiero po rozmowie papieża z cesarzem Wilhelmem w Rzymie, z której papież zacerpnął tej pewności,

że nie ma żadnej nadziei na poparcie przez Niemcy usiłowań papieża do odzyskania władzy świeckiej. Wtedy — jak dalej pisze *N. fr. Presse* — odezwali się głosy z Watykanu, że odąd kurja powinna wstąpić na inną drogę i starać się przede o te mocarstwa, które nie są związane przysięgą do popierania Włoch, a więc z Francją i Rosją. Wówczas można było uśmiechać się nad takimi dziwnymi myślami lub kłóść je na karb uczucia rozczarowania lub zniechęcenia; ale niewątpliwą jest rzeczą, że rokowania rosyjsko-watykańskie dopiero od wizyty cesarza niemieckiego w Rzymie przybrały szersze tempo, że przynajmniej pewien rodzaj odwetu można upatrywać w tem, iż pierwszy rzeczywisty krok do porozumienia uczyniono dopiero teraz, po więcej niż sześciu latach opierania się papieża, podczas których ludzi się nadzieją, że pozyska pomoc Niemiec w usiłowaniu o przywrócenie władzy świeckiej.

I dlaczegoż nie można by imputować tego polityce watykańskiej, iż sobie wyobraża, że takimi środkami będzie mogła dojść do swego ostatniego celu? Jeżeli Leon X wyzwał pomocy Turków przeciw Franciszkowi I, dlaczegożby Leon XIII miał się wzdrygać przed układem z carem schyzmatykiem? Zachodzi tylko pytanie, czy u cara przynajmniej tyle warte, ile sobie w Watykanie to wyobrażają. Domyśl nie przemawia za tem. Rosja wyzyska namiętne dążenie Leona XIII do władzy świeckiej, o ile będzie mogła, ale skoro otrzyma zapłatę za przyrzeczenia, pójdzie dalej swoją drogą, która, odkaż istniejącą Rosję, oddaloną jest od celów papieskich jak niebo od ziemi.

Taki jest najtrafniejszy podany pogląd *N. fr. Presse*. Na to odpowiada berliński organ kanclerski, *Nordd. Allg. Ztg*, jak następuje: „Wiedeński *N. fr. Presse* z dnia 22 b. m. zamieszcza artykuł pod napisem „Rosja a papież”, w którym pomiędzy innymi powiada, że rosyjsko-watykańskie rokowania dopiero od czasu pobytu niemieckiego cesarza w Rzymie przybrały tempo pocięniejsze. Może to słuszne, tymczasem tłumaczenie, jakie faktowi temu nadaje *N. fr. Presse*, jest błędne. Dla nie mieckiej polityki porozumienie papieża z Rosją nie jest bynajmniej rzeczą niepożądaną. Sama *N. fr. Presse* powiada, że porozumienie papieża z carem rosyjskim dotyczyło tylko może losu Polaków pod panowaniem rosyjskim. Tymczasem okazują wszystkie dotychczasowe delibacje publiczne, że dążności polskie, bez względu na to, czy wychodziły od Polaków pod panowaniem Rosji, czy też od Polaków poddanych pruskich, zawsze zwracały się przeciwko Niemcom, a poparcie Polaków w sejmie pruskim przez przywódce stronnictwa przeciwnych rządowi zastrzyżło anti-niemiecki charakter ich stanowiska. Ciężar, który Polacy pod panowaniem Prus przy pomocy Welfów i demokratów tendencji Richtera i Bebla, jako też przy pomocy Dubczyków i Alzatyńczyków dorzucały do szali ważnej parlamentarnej przeciwko rzeszy niemieckiej, staje się tem ważniejszym dla fikcji, iż pojęcia „katolik” i „Polak” są identyczne. Gdyby zgoda rządu rosyjskiego z papieżem, zawarta kosztem Polaków, takim fałszywym zapatrywaniem kres położyła, mogłoby odnieść się wrażliwość tylko na korzyść rządu pruskiego w jego walce przeciwko dążnościom polskiej szlachty i połączonej z nią niemieckiej demokracji. Interes zatem, który pruska polityka przywiązuje do rosyjsko-watykańskich rokowań, zwraca się wobec stanowiska zajmowanego przez Polaków w parlamencie i w obec poparcia, doznawanego przez nich ze strony niemieckich przeciwników rzeszy, daleko więcej w kierunku, ażeby zgoda pomiędzy papieżem a carem przysłała do skutku, niż spełza na niczem. Z tego wychodzą zapatrywania łatwo być może, iż od czasu pobytu J. C. Mości w Rzymie datuje się pomyślniejszy przebieg rzeczonych rokowań. Kto w Niemczech dobrze rozumie polityczną sytuację, tylko życzyć powinien, ażeby kurja z Rosją stanowczo się porozumiała w sprawach spornych pomiędzy temi dwoma mocarstwami dzielnic polskich.”

Do artykułu tego powrócimy jeszcze, dziś zaznaczamy tylko, że dosłowny tekst artykułu powyżej podanego nie zawiera nie takiego, co by miało zmienić zdanie nasze, wczoraj w tej sprawie wypowiedziane.

Z Wiednia.

Z ustaw, uchwalonych na ostatniej sesji parlamentarnej, zyskała moc obowiązującą ustawa o budowie nowej drukarni rządowej. Pierwsza półmilionowa rata na budowę nowego gmachu zostanie zatem wypłacona i stary budynek drukarni na Singerstrasse zostanie zburzony. Izba panów obraduje obecnie w Wiedniu celem załatwienia się z ustawą wojkową. Wczoraj odbyła posiedzenie komisja wojkowa Izby panów; przewodniczącym wybrano Schmerlinga, zastępcą ks. Czartoryskiego. Na posiedzenie przybył minister Welsersheimb. Aby zaznaczyć stanowisko rządu wobec nowej ustawy. Po krótkiej rozprawie ogólnej przystąpiła komisja do dyskusji szczegółowej nad ustawą. Referentem komisyjnym wybrano hr. Falkenhayna. Nie ulega naturalnie wątpliwości, że Izba panów nie będzie stawiać najmniejszych trudności w przyjęciu ustawy bez zmian.

Referent komisji wojkowej w Izbie poselskiej, hr. Kinsky otrzymał od cesarza godność tajnego radcy.

Z Prus.

Sejm pruski zwołany na d. 15 stycznia będzie otwarty mową tronową. Według zarządzenia dziennika *Post* głównymi przedmiotami tej sesji będą przedłożenia ministerstwa skarbu i spraw wewnętrznych. Mianowicie minister skarbu przedłoży dalsze wnioski rządowe, zmierzające do dalszych reform podatkowych bezpośrednich, a szczególnie wniosek o zaprowadzenie podatku osobistego. Rozkład tych podatków opierać się będzie na obowiązku deklaracji dochodów. Minister spraw wewnętrznych znowu przedłoży projekt do ustawy o administracji powiatowej w Poznaniu. O tym projekcie nadmieniano już niejednokrotnie z różnych stron, iż tu chodzi o zmianę ordynacji wyborczej w tym celu, aby skład sejmików powiatowych miał charakter przeważnie niemiecki. Będzie to nowy zamach na żywioł polski.

Z Serbii.

Komisja do sprawdzenia wyborów ukończyła już swoje czynności. Skutkiem tego skupczyła będzie mogła odbyć drugie posiedzenie w celu wybrania stałego prezesa i przystąpić do uchwalenia projektu konstytucji. Wnosząc z porozumienia się między królem a przeważającą częścią stronnictwa radykalnego, należy przypuścić, że posiedzenie skupczyzny odbędzie się krótko i bez wielkich formalności odbędzie się uchwalenie całej konstytucji bez zmiany.

Mimo takich widoków nie ustaje zabieg o zakłócenia spokoju w kraju przez różne machinacje rosyjskie. Według ostatnich wiadomości główny Ignatiew udał się właśnie do Jalty na Krymie, aby tu konferować z ekskrólową Natalią nad dalszymi knowaniami przeciw królowi.

Sprawa panamska.

Patryotyzm drobnych kapitalistów francuskich i ich wiara w zdolności i szczepiwa gwiazde Lessepsa podtrzymują dotąd przedsiębiorstwo panamskie. Onegdaj odbyło się w Paryżu w *Palais d'hyer* zgromadzenie akcjonariuszy przedsiębiorstwa panamskiego, którzy wraz z posiadaczami obligacji wyrazili postanowienie do ostatka walczyć z przedsięwzięciem panamskim. Wobec obecnej sytuacji i wezwania zgromadzonych, aby nie opuszczali przedsiębiorstwa, które stanowiąc niebezpieczeństwo dla państwa, nie stawać się przedmiotem chwały Francji.

W końcu uchwalono, aby „zgodzić się na zawieszenie wypłaty kuponów i amortyzacji aż do chwili ukończenia budowy kanału panamskiego i zająć się natychmiastowym wyszukaniem środków na podtrzymanie przedsiębiorstwa”. Pierwszym z tych środków ma być nowa emisja obligacji, na które zgromadzeni obowiązyli się subskrybować.

Zarządcy księżniczki Klementyny belgijskiej z księciem Neapoli.

Etoile belge ogłasza wiadomość otrzymaną telefonicznie z Berlina, że w maju przyszłego roku mają nastąpić zaręczyny następcy tronu włoskiego ks. Wiktorja-Emanuela z księżniczką belgijską Klementyną.

Belgia jest krajem katolickim, w którym stronnictwo katolickie ma w tej chwili w swych rękach ster rządów. Zatem się domyślić, że sfera watykańska użyła całego swego wpływu, aby nie dopuścić do połączenia się z wujem małżeńskim księżniczki belgijskiej z potomkiem rodziny, wrogię papieżowi.

Duszą i duszą akcji dyplomatycznej, skierowanej na przeszkodzenie temu małżeństwu, był podobno nuncjusz Galimberti. Oż wiadomości podane przez *Etoile belge* dowodzą, że zabieg ten nie odniósł pożądanego skutku: księżniczka belgijska będzie mogła połączyć się z wybrankiem swego serca — wbrew tym, którzy chcieli poświęcić jej uczucia interesom politycznym.

Sprawy miejskie.

Lwów, 28 grudnia.

(—) Dziś odbyła komisja budżetowa Rady miejskiej ostatnie posiedzenie, a jutro wniesiony zostanie na plenarne posiedzenie Rady miejskiej budżet na r. 1889. Preliminarz wydatków wynosi: zwyczajnych 228.508, nadzwyczajnych 272.859, razem 501.367 złr. w porównaniu z rokiem ubiegłym o 4.450 złr. mniej. Dochody zwyczajne preliminowano na 1.095.142 złr., nadzwyczajne 112.000 złr., razem 1.207.142 złr., mniej niż w roku ubiegłym o 42.888 złr. Niedobór do pokrycia wynosi 94.225 złr., pochodzący z wydatków na budowie na cele powiatowe, znajduje pokrycie w prawdopodobnych zwykłych dochodach w reszcie kasowych z r. 1888.

Sądzą, że nie bez interesu będzie dla czytelników poznać obraz gospodarki stolicy krzyl, dlatego podaje w całości sumarysz preliminarza, którego prawdopodobnie Rada już nie zmieni, albo tylko bardzo nieznacznie. Wydatki przedstawiają się jak następuje:

Reprezentacja miejska 11.950, płace i emolumenta urzędników i sędziów 277.000, zarząd realności miejskiej 7.687, podatki i ekwiwalent należności prawnych 6.274, zapomogi urzędników i służ 2.500, wynagrodzenie za czynności szczególne 1.420, pensje emerytów, wdów i sierot 33.940, prowizje i dary z łaski 2.500, koszty kancelaryjne 17.372, polica miejska 45.176, polica sanitarna 29.846, polica targowa 1.149, polica ogólna 8.203, pomieszczenie i pobór do c. k. wojska, tudzież spis ludności 55.270, wydatki na kościół 12.000, wydatki na oświetlenie publiczne 233.593, załad dla sierot 15.206, wydatki dobroczynne 25.847, drogi i bruki 110.693, zakłady publiczne 12.735, budowy wodne 800, wodociąg i kaniony 18.334, kanały 20.893, oświetlenie ulic 6.206, utrzymanie czystości i porządku w mieście 39.300, rekwizyty i materiały dla robót publicznych 5.080, wydatki rozmaite 200, odsetki od kapitałów biernych 46.926, raty na umorzenie kapitałów biernych 10.174, kapitały nieruchomości i nowe budowy 129.500 złr.

Dochody zaś w głównych pozycjach wynoszą: Dochód z dóbr ziemskich czysta zyska 20.511, z gruntów miejskich 3.129, z budynków miejskich 22.350, opłaty za używanie wody i ciepła kąpielowe i prywatne 811, taksy i opłaty emerytalne tudzież kary dyscyplinarne 6.200, dochód z miejskich opłat konsumcyjnych od napojów gorących 345.530, z miejskiego myta drogowego 121.000, z wagi miejskiej 1.700, z placowego 23.367, opłaty policyjne od zarobków 5.000, wpływy na rzecz ubogich miejscowych 10.640, opłaty sanitarne i pogrzebowe 14.600, opłaty na specjalne potrzeby gminy 154.597, odsetki od kapitałów czynnych 6.616, zwroty wydatków rzeczywistych, 52.570, dochody rozmaite 30.800, dochody nadzwyczajne 5.000, opłaty na ogólne potrzeby gminy do podatku konsumcyjnego i podatku gminny od psów 88.000, podatek czynszowy gminny i dodatki do podatków stałych 294.000 złr.

Kronika.

Kraków, 29 grudnia.

† Ksiądz Hubert Tolimir Leszczyński, członek Zgromadzenia Ks. Pijarów w Krakowie, zmarł dziś po ciężkiej chorobie w 55 roku życia. Ś. p. ks. Leszczyński 22 lata spędził na Syberji, zesłany w czasie powstania 1863 za czynny udział w ruchu naradowym. Znaczną część czasu wygnania spędził w ciężkich robotach tak zwanej „katorze”. Powrócił do Polski i osiadł w krakowskim Kolegium Pijarów blisko przed dwoma laty, zajmując się gorliwie obowiązkami swego stanu.

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek o 10 godzinie rano z kościoła pijarskiego na cmentarz.

Przyszkolny. Nie bez interesu zapewne dla osób zajmujących się oświatą ludową w mieście będą cyfry o uczęszczaniu do szkół krakowskich dzieci, podług których tak zwanemu przyszkolnemu. W tej mierze daje się spostrzegać znaczny i chlubny postęp.

Przed kilku laty odnowił ś. p. prof. Mieczysław Bochenek, iż liczba nieuczęszczających ani pisać, ani czytać, bo nie uczęszczających do szkoły, wynosiła wśród dzieci w Krakowie około 45 procent.

Według najnowszych wykazów, prowadzonych wzorowo przez Radę szkolną okręgową miejską w Krakowie, wynosi liczba chłopców obowiązanych do uczęszczania do szkół ludowych w wieku od 6 do 12 lat 4714, a dziewcząt 4802, razem 9516, — chłopców w wieku od 13 do 15 lat 1894, dziewcząt w tymże wieku 1777, razem 3671, — ogółem wynosi cyfra dzieci obowiązanych do uczęszczania do szkół w mieście Krakowie 13.187.

Z tej cyfry ujęszcza 1) do szkół ludowych publicznych 2443 chłopców i 2906 dziewcząt, razem 5349, a na kursa dopełniające 237, razem 5586; 2) do szkół prywatnych o charakterze szkół publicznych chłopców 651, dziewcząt 1722, razem 2373; do szkół gimnazjalnych lub realnych ogółem 1944 dzieci, w domu się uczy 55 dzieci; kaleki, które do żadnych szkół uczęszczać nie mogą, jest 26, liczba wcale nieuczęszczających do szkoły wynosi zatem w wieku od 6 do 12 chłopców 1859, dziewcząt 1726, a w wieku od 13 do 15 chłopców 347, dziewcząt 207, ogółem 4199, co w porównaniu z ogólną cyfrą obowiązanych do uczęszczania do szkół ludowych 13.187 wynosi już tylko 32 procent.

Zmarli. Edmund Kafel, słuchacz III roku praw, przeżywał lat 21 zmarł. Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek ze szpitala św. Zuzanny.

Agencja dzienników. Namieśtnictwo udzieliło na wniosek magistratu koncesję p. Ignacemu Herowi w Krakowie na agencję sprzedaży i roznoszenia dzienników, tudzież przyjmowania ogłoszeń. Agencja ta koncesjonowana znajduje się przy placu Maryackim.

Pierwsza jaskółka, zapowiadająca nie wiosnę, ale koncertowy sezon roku przyszłego, będzie panna Grete Tęfry, młoda pianistka, uczennica Epsteina w wiedeńskiej akademii muzycznej i laureatka tejże. Występ bawiący już w muzyce naszym artystki przypadnie na dzień 9 stycznia 1889 r.

Z kolei Karola Ludwika Począwszy od 1 stycznia 1889 zatrzymywali się będą pociągi kurierów, w Radymnie, w celu przyspieszenia wysłania podróży i ich pakunków i o tego czasu wydawać się będzie do tych pociągów bilety jazdy po cenach taryfowych, tak do jazdy do Radymna, jakoteż do jazdy z Radymna. Pociąg nr. 1 wyjeżdżać będzie z Radymna według rozkładu jazdy o godz. 12 min. 59 przed południem, pociąg zaś nr. 2 o godz. 4 min. 45 po południu. Pociągi kurierskie nr. 1 i 2 zatrzymywali się będą w Radymnie tylko wtenczas, jeżeli się zgłoszą podróżni, którzy na tej stacji wsiadają, lub też wysiadają z nich.

S. p. Cezary Correnti, prawdziwy przyjaciel nieazależności naszej ojczyzny, b. minister włoski, zmarł d. 4 października b. r. w okolicy Mediolanu, pozostawił niezwykle obfite i cenne materiały do „Dziejów Polski”. Od lat prawie 30-u z prawdziwą skrupulatnością s. p. Correnti gromadził je głównie za pośrednictwem znaczniejszych archiwów i księgozbiorów Europy. Wielką również pomocą w tej kolosalnej pracy był mu niedożałowany s. p. J. I. Krauszewski, p. M. Ogonska, oraz p. W. Kulczycki. Między rękopisami znajdują się bogate zbiory etnograficzne, nie wyłączone baśni, legend i podań ludu naszego, który jako główna podstawa polskiej narodowości bardzo s. p. Correnti'ego zajmował. Zbiór kart geograficznych Polski od najdawniejszych czasów bardzo jest obfity i cenny.

Obecnie, jak się dowiadujemy, rękopisy znajdujące się w rękach żony i córki zmarłego, pod opieką senatora T. Masarona'ego. Pierwszy tom „Dziejów Polski” ma wyjść niebawem z druku.

Od p. Edwarda Welfersfelda ze Lwowa otrzymujemy następujące pismo: „Po rozwiązaniu stowarzyszenia z wyjątkiem dwutygodnika *Smigus* — ustąpiłem zupełnie z redakcji tego pisma.”

Tercyaryze św. Franciszka, posługujący ubogim, będą kwestować w poniedziałek dn. 31 grudnia na alnicher: Podwale, Krupniczej, Garnarskiej i Studenckiej, od godz. 9 do 11 $\frac{1}{2}$, z rana i od godz. 2 do 4 $\frac{1}{2}$, po południu.

Lwów, 28 grudnia. (Kor. N. Reformy). Onegdaj w lokalu Izby rękodzielniczej pod przewodnictwem p. Rischera, w obecności dyrektora Towarzystwa zalickiego p. Cerenkowskiego, odbyło się posiedzenie szewców, na które przybyło przeszło 40 meistrów. Po dłuższych naradach uchwalono założenie magazynu sprzedaży obuwia, tylko przez miejscowych szewców dostarczanych. Nadto wybrano komisję z 12 członków, która ma przedstawić projekt założenia takiego magazynu i opracować odrębny statut. Udziały wynosić mają po 50 złr., a kasyerstwo przysługuje Towarzystwu zalickiemu.

Walne zgromadzenie Stowarzyszenia rzemieślników bydła drobnego i masarzy odbyło się onegdaj w sali ratuszowej pod przewodnictwem p. Adolfa Poltowskiego, w obecności radców magistratu pp. Ossy i Wojnara. Celem zebrania było naradzenie się nad sposobem dającym możność zastosowania ustawy z r. 1880 o plombowaniu mięsa. Po bardzo żywej dyskusji, w której zabierali głos pp. Podtowski, Wojnarski, Lisiewicz, Jeromin, Skrzyszewski i inni, uchwalono wystosowanie prośby do prezesa magistratu, izby plombowania mięsa nastąpiło wówczas gdy rzeźnia dla bydła drobnego będzie postawiona, powtóre, aby we Lwowie urządzone były targi peryodyczne na nierogaciznę. W końcu wybrał deputację z 8 członków, która ma się udać do prezydenta i postawić tamże powyższe postulady.

Zmarł tu jeden z bardzo poważanych przemysłowców, znany właściciel zakładów rzeźbiarsko-kamiennarskiego Leopold Schimsers. Pionierem z swojej pracowni przyszedł zmarły emantar lwowski. W r. 1863 odznaczył się gorącym patriotyzmem, a później przez lat szereg jako członek Rady miejskiej i rozlicznych Stowarzyszeń, pożytecznie pracował dla wielu dobrych spraw i przedsięwzięć.

Tutejszy sąd krajowy karzą, jako tybunał dla spraw prasowych, zniósł konfiskatę rekuracji, wniesioną przez lwowskie Stowarzyszenie szewców w sprawie wydania fabrykantowi Franklowi z Mödlingu karty przemysłowej. Sąd orzekł: „że treść tego pisma drukowanego nie zawiera w sobie nic karygodnego”. Prokurator państwa wnosił przeciw temu orzeczeniu zażalenie do sądu wyższego.

Adres dziękczynny, opatrzone przeszło 500 podpisanymi, wysłała „Skała”, stowarzyszenie katolickich rękodzielników, do p. Mary z hr. Golewskich Czartkowskiej, za fundację 300.000 złr., utworzoną dla polskich rękodzielników.

W Jasie staraniem starosty p. Romana Gabryszewskiego, oraz dyrektorowej Sienkiewiczowej odbył się 3. b. m. koncert wokalno-muzyczny na rzecz ubogiej młodzieży szkolnej miejscowej. Czysty dochód w kwocie 80 złr. rozdzielił komitet pomiędzy dyrektorów trzech szkół na sprawienie odzieży dla najuboższej dziatwy, — w której imieniu dyrektora szkoły inżynierum i wykonawcom koncertu składa podziękowanie.

W Czerniowcach otwarte zostało Muzeum przemysłowe w niedziele 23 b. m. wobec prezydenta Pina, członków kuratorji i dyrektora muzeum. Wystawa obejmuje imitacje wyrobów kruszcowych z wieków średnich, zbiór wyrobów ze szkła i gliny i wzory prawie dla wszystkich rodzajów rzemiosł. Muzeum położone jest z przemyślową szkołą rządową.

Dobry przykład. W czasie ostatnich wieńców wojskowych wykryły władze w Buda-Peszie, iż dwóch podoficerów dręczyło swych podwładnych. Po przeprowadzonym śledztwie zostali ci podoficerowie skazani na 14 dniowy areszt i degradację. Nadto zarządzili węgierskie władze wojskowe, aby odrębny wyrok był umieszczony w rozkazie dziennym wszystkich pułków, stojących we Węgrzech. Nie zawdzi jednak dodać, iż o fakcie dowiedzieli się władze z interpelacji wniesionej w Sejmie przez Ugrona, w skutek której minister Tisza zarządził energiczne dochodzenie.

Strach na Rosyn. W Kownie załozoną została w r. 1870 biblioteka rosyjska. Żyjący przysięgali do niej bardzo licznie jako członkowie, rozumie się z interesu. Niedługo zagarnęli w swe ręce cały zarządek. Strach padł na Rosyan i oddalił się o pomoc do ministerstwa spraw wewnętrznych. Pan minister wysłał do lwowskich żalów i rozporządził, że odąd żaden mogą być tylko członkami rzeczonoj biblioteki i stanowić 30 proc. wszystkich członków; do zarządu zaś wcale wybierani być nie mogą. Pokazuje się zjad, jak na Litwie, w tym „odwiecznym kraju rosyjskim” (!) żywioł rosyjski jest silnym — skoro go żydzi pobili i potrzeba było aż interwencji rządowej, aby go od pochłonięcia przez żydów uratować.

Całkowitem zaciemnienie słońca rozpoczyna się rok przyszły 1889. Zaciemnienie to wazakże nie będzie widzialne w Rumunii, Latwii, Ameryce, a zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych, gdzie przedsięwzięto już odpowiednie przygotowania do starannych obserwacji naukowych. Centralny punkt zaciemnienia leży w Stanie Nevada. Na stacyi obserwacyjnej w Point Arena w Kalifornii zaciemnienie zaczyna się o godzinie 12 minut 15 sekund 12 w południe, a całkowite zaciemnienie nastąpi o godzinie 1 minut 48 sekund 43 i trwać będzie 130 sekund. Ostatni raz przypadek zaciemnienia słońca w dzień Nowego Roku w r. 1882, a następny raz zdarzy się to znów w r. 2162. Poprzednie były w r. 865 i 1405 ery chrześcijańskiej.

Ze Stowarzyszeń.

Towarzystwo lekarzy krakowskie odbędzie we środę d. 2 stycznia 1889 r. o godz. 6 wieczór w sali Akademii Umiejętności posiedzenie administracyjne.

W Leoben obchodzili tamtejsi akademicy górniczy w dniu 9 b. m. dziesięciolecie rocznicę założenia Czytelnicy polskiej. Z zaproszonych gości przybyli profesorowie, czeście stowarzyszenie „Prokop” i niektóre stowarzyszenia niemieckie. Uroczystość zagał przez Czytelnicy p. Zarski krótkim przemówieniem, w którym wskazał cel obchodu. Po odświeżeniu chorem „Z dymem pożarów” zabral głos akad. p. Fabiański i w gorących słowach nasłuchiwał działalność Czytelnicy w nibielem dziesięciolecie, wnoszono dale różne toasty na cześć profesorów, stowarzyszeń akademickich i t. d. Czytelnicy otrzymała kilkadziesiąt gratulacyjnych telegramów od dawnych jej członków i różnych stowarzyszeń akademickich w kraju i za granicą.

Awans na kolei Karola Ludwika. (Dok.) Oficyami II. kl.: Janota Henr. Gawlikowski St., Wójciewicz Jul., Czibulka Rom., Drewniak Marce., Sidorowicz St., Praeta Ryszard, Wyspiński Ferd., Kozłowski Eug., Hauptmann Fr., Rittner Edm., Nowak Waw., Moszczyski Emer., Pekarek Józ., Babiarz Mich., Krasicki Teofil, Schedy Jan, Schweitzer Antoni, Frey Józef.

Oficyami III. klasy: Lippmann Lud., Ustjanowicz Klem., Janota Marce., Saurmaki Aleks., Fiedorowicz Jan, Semis Isser, Lipski Marce., Gorzecki Edm., Kassaraba Ant., Fiala Karol, Khrzeżowski Wład., Pierzchała Br., Metz Ludw., Schneider Czesław, Prugar Jul., Saffir Erwin, Nowotarski Piotr i Suchomel Józef.

Oficyami IV. kl.: Skapski St., Żuławski Przem., Bugno Jan, Schneider Ferd., Turek Ludw., Zbrożek Wład., Losch Em., Blucha Leop., Plechawski Emil, Podracki Ant., Korytko Dym., Hahn Jan, Spilhaoszek Aleks., Hillenbrand Eugeniusz, Pachor Rysz., Schachner Wojciech, Michniewicz Władysław, Schorr Isidor, Seelg Karol, Dębiński Ign., Zimmermann Antoni, Wirstlein Andrzej i Bodnar Wład.

Oficyami V. klasy: Głotk Henryk. Oficyami VI. klasy: Tunkler Wiktor, Kucharski Wład., Szcudowski Winc., Eisner Hugon, Krzysztofowicz Jan, Dobrowolski Kaz., Lewicki Klem., Przylibski Stan., Zucker Maurycy, Menkes Sal., Mij. Jka Jan, Pikor Ludwik, Todt Adolf, Wojnarski Wład., Rogowski Józef, Warzecha Winc., Kinda Roman, Kollik Józ., Otto Julian, Wegehoffer Fryd., Poško Tomasz, Rosenberg Maurycy, Wątrobski Leon, Zipper Mayer.

w markach. 2182 8 10 Barankiem W. Nowy, 1880

Tylko krótki czas przy ul. Dietla

MONTENEGRA

Wielka Menażerya

z Hiszpanii

w rzeczywistości największa i najbogatsza w Europie, posiadająca więcej i rzadszych okazów, niż jeden ogród zoologiczny, a składająca się z 100 dzikich zwierząt wszystkich części świata, sprowadzonych 25 wagonami, a przedstawiających wartość 300.000 marek.

Menażerya ta umieszczona w umyśle na to postawionym, zabezpieczonym na wszelkie zmiany powietrza, znakomicie oświetlonym i dobrze ogrzanym budynku.

Codziennie
Dwa Wielkie Przedstawienia

połączone z karmieniem wszystkich drapieżnych zwierząt, a to o godz. 4 i 7 wieczór.

Przedstawienia tlesury wykonywa pięciu sławnych obecnie pogromiciele zwierząt.

Menażerya otwarta od godz. 10 rano.

Wstęp. I. miejsce 60 ct., II. miejsce 40 ct., III. miejsce 20 ct. — Wojskowi bez stopnia i dzieci płać na wszystkie miejsca połowę.

Z szacunkiem **Edward Montenegro.**

„Zum goldenen Reichsapfel“ J. PSERHOFER apt. w Wiedniu Singerstr. 15.

PIGULKI CZYSZCZĄCE KREW

dawniej zwane **pigułkami uniwersalnymi**, zasługują na tę nazwę jak najłuszej, gdyż rzeczywiście nie istnieją żadne choroby, w którychby pigułki te nie okazały się bardzo wielką pomocą. W wypadkach, kiedy wiele innych lekarstw nie przynosiło skutku, nastąpiło po tych pigułkach niezliczone razy i po krótkim czasie zupełne wyleczenie. **Pudełko z 15 pigułkami 21 c. zwoj z 6 pigułkami 15 c.** począwszy od zaliczki z 1-10.

Za poprzednim nadaniem kwoty pieniężnej wypada przesyłać: I zwoj pigulek 1 z 25 ct., 2 zwoj z 20 ct., 3 zwoj z 35 ct., 4 zwoj z 40 ct., 5 zwoj z 50 ct., 10 zwoj z 90 ct. (Mniej jak jeden zwoj nie wysyła się)

Jako prawdziwe należy uważać tylko te pigułki, które oznaczone są podobizną podpisu J. Pscherhofer i na wierzchu każdego pudełka mają wydrukowany ten podpis czerwioną farbą.

Nadeszło już mnóstwo listów, w których konsumenci tych pigulek za odzyskanie zdrowia po przebyciu ciężkich chorób, wyrażają swe dzięki. Kto raz użył tego środka, zaleca go dalej.

Z wielu podziękowań podajemy tutaj kilka:

Schierbach, 17 lutego 1887 r.

Wielmożny Panie! Upraszam o ponowne przesłanie 4 zwojów Pańskich rzeczywiście bardzo pożytecznych i znakomych pigulek czyszczących krew.

Ign. Neureiter, prakt. lekarz.

Gottschald pod Kohlbach w Śląsku austr. 8 października 1886.

Wielmożny Panie! Proszę o przysłanie zwoju 6 pigulek Pańskich uniwersalnych pigulek krew czyszczących. Tylko Pańskim znakomitym pigułkom mam do zawiązania, że wywołują z siebie cierpienia żołądkowe, które mnie przez 5 lat trapiło. Dziękuję Włom. Panu najuprzejmiej donoszę, iż pigułki te mam zawsze u siebie.

Z wyrazami szacunku
Anna Zwickl.

Mitterniedersdorf pod Kirschdorf (Gór. Austr.) 10 stycznia 1886.

Wielmożny Panie! Proszę mi przysłać pocztą jeden zwoj Pańskich znakomych pigulek czyszczących krew. Nie mogę pominąć sposobności, aby wyrazić Panu najuprzejmiej szacunek, że wzięcie Pańskich uniwersalnych pigulek, które wszystkim cierpiącym najgorzej polecać będą. Upoważniam Pana do użycia dobrowolnego użytku z mojego podziękowania.

Z szacunkiem **Teresa Kastner.**

BALSAM NA ODRODZENIE... ra, uznany od wielu lat jako najpewniejszy środek przeciw wszelkim odrośnięciom, tudzież zastępowany ranom. Słoik 40 cen., z przesyłką franco 65 c.

ESSENCJA ŻYCIA (Krople prądkie), przeciw zepsutemu żołądkowi, złemu trawieniu, bólowi w dolnych częściach ciała, wyborowi środków domowych. Flakon 22 ct.

ESSENCJA NA ODZYSKANIE Romershausena, flaszeczka z 250, pół flaszki z 150.

BALSAM NA WOLĘ niezawodny środek na wszelkie rany, flakon 40 c., z przesyłką 65 c.

PLASTER UNIWERSALNY profesora STEU-DLA wielokrotnie uznany przy ranach od pniecia i cięża, trudnych do wyleczenia wrzodach wszelkiego rodzaju, także starych, perorycznie odnawiających się wrzodach na nogach, bólach i rozognionych pierśiach, i podobnych cierpieniach. Słoik 50 c., z przesyłką 75 centów.

Oprócz wyżej wymienionych wyrobów są jeszcze na składzie wszelkie w austriackich gazetach ogłaszane krajowe i zagraniczne aptekarskie specjalności; niebędące na składzie zostaną na żądanie natychmiast sprowadzone i jak najtaniej.

Przy nadesłaniu kwoty z góry (najlepiej przekazem pocztowym) wypada portu znaczniej niż za zaliczkę. — Prawie wszystkie powyższe specjalności mają także na składzie Redyk i P. Krokiewicz aptekarze w Krakowie. 1955 6 12

UNIWERSALNA MASZCZĄCA, najlepszy środek przeciw wszelkim góscowym i reumatycznym cierpieniom. 1 z 20 ct.

SOŁ Z BAKKI ZASTRZONEJ, na nieżyt, na chrypke, kaszel kureczowy itp. Flaszeczka 50 centów.

UNIWERSALNA SÓL PRZECZYSZCZAJĄCA A. W. BULLICHA. Wyborny środek domowy przeciw wszelkim następstwom utrudnionego trawienia, jak: bólowi głowy, zawrotowi, kureczom żołądka, paleniu żołądka, cierpieniom hemoroidalnym, zatwardzeniu itp. Flaszka 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

ANGIELSKI BALSAM CUDOWNY, flaszka 12 cent, 12 flaszek 1 z 20 ct.

POMADA TANNOCHINOWA J. Pscherhofera, najlepší środek do porostu włosów. Słoik 2 z 20 ct.

PROSZEK FIAKERSKI na nieżyt, chrypke, kaszel itp. Pudełko 35 ct., opłatnie 60 c.

PROSZEK PRZECIW POJENIU NÓG. Pudełko 50 ct., z przesyłką 75 ct.

Opuścić prasę 10m szysy, w wydaniu (ogłoszenia), dzieła p. n.

Prawo kościelne katolickie

napisał 226

Dr. Edward Rittner.

Cena całego dzieła w prenumeracie wynosi 8 złr., z przesyłką pocztową 8 złr. 150 ct. Później, po wyjściu II. tomu, cena zostanie podwyższona. — Prenumeratę składać można u Zarządu Drukarni Uniwersyteckiej w Krakowie, ulica Wojska, L. 9. — Tom I. wysłany zostanie zaraz po uiszczeniu prenumeraty, Tom II. po wyjściu tj. najdalej w końcu marca 1889.

Tylko przypadek!

W miejsce zapłaty przejęte 1600 par trwałych, rozmaitych, eleganckich, przednich, gotowych

spodni zimowych

jestem zmuszony, jak długo zapas starczy, poedyndy lub hurtownie sprzedad po następującej bieżącej cenach:

I. gatunek z modnych materij po złr. 1.90

II. gatunek z bernisek materij po złr. 3.25

III. gatunek z welny owej po złr. 4.50

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Galicyjski

ZAKŁAD KREDYTOWY ZIEMSKI

(Galizische Boden-Credit-Anstalt)

w Krakowie

wypłacać będzie od d. 2 stycznia 1889 r. zaliczkę na dywidendę od swych akcyj w stosunku 5%, czyli złr. dziesięć w. a. od każdej akcyj.

Kraków, 29 grudnia 1888 roku.

Galicyjski Zakład kredytowy ziemski.

1321 1

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

Julius Fekete,

Wien, Hundstürmerstrasse, 28/38.

Wszystkie spodnie są według najnowszych modeli, z najlep. zimowych materij sporządzone. Przy zamówieniach wyrażać podanie miary długości w kroku i objętości w pasie. 1899 9 10

Przesyła za zaliczką pocztową przez

stent farmacyi
ny, znajdzie umieszczenie
1 stycznia 1889 r.
rogueryi
Antonię Kibitza
w Rzeszowie. 2317 1 2

Pod gwarancją!
W 6 miesiąch dokładnie po fran-
cuską mówić i pisać uczy z Paryża
przybyły profesor języka francuskiego.
Każdy pobierający naukę płaci tylko za
pierwsze 3 miesiące (płaca miesięczna),
zaś za drugie dopiero po oświadczeniu języka.
Honorarium umiarkowane.
J. Elster, ulica Grodzka, L. 39, 1 piętro,
schody główne, na prawo na ganek. 2316 1 2

Do sprzedania.
Chemia hr. Chodkiewicza. Tomów 7.
Dzieła Kluka. Tomów 9.
Początki chemii Śniadeckiego. Tomów 2.
Farmacja Celińskiego. Tomów 2.
Jundził. opisanie roślin. Tom 1.
Pamiętniki Farmaceuty. Tom 1.
Dykeonarz francuski teatrológiczny, z ryci-
nami. Tomów 22. 2293 1 3
Bliska wiadomość w Admin. „N. Reformy”.

W znanej
KUCHNI LITEWSKIEJ
ulica Floryańska, 15, 1 piętro.
W niedzielę 30 grudnia o godz. 10 rano
Flaki po litewsku.
Obiad: Rosół, Krupnik litewski. Ozór.
Wołowa na dziko, Szyniec z móżdżkiem,
Strudel z jabłkami itp.
Abonament przyjmuje się.
Obiad z 2 potraw miesięcznie zlr. 7.50
„ z 3 potraw „ zlr. 10.—
„ z 4 potraw „ zlr. 12.—
Wszystkie potrawy przyrządza się na
sposób domowy na świeżem maśle
2279 1 **Zarząd.**

Kamienica II-pietrowa
przy ulicy Floryańskiej, Nr. 34,
do sprzedania.
Wiadomość na miejscu. 2318 1 3

Agenci poszukiwani dla zastępstwa produk-
cyjnej firmy hurtownej dla sprze-
dazy bardzo wszystkiego artykułu aptecz-
nego. Zgłoszenia do: **Erote Brünner Anouen-**
Exposition des Moritz Stern, Brünn (Mähren.)

Zwyczajne Walne Zgromadzenie
Członków Towarzystwa Zaliczkowego
w Radłowie
Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką
odbędzie się
w Radłowie dnia 6 stycznia 1889 w lokalnościach
kasyna o godzinie 10 przed południem.
Porządek dzienny będzie P. T. Członkom Towarzystwa rozesłany.
Z Rady zawiadowczej Towarzystwa Zaliczkowego w Radłowie.
Radłów, dnia 27 grudnia 1888 roku. 2319 1
Władysław Dąbbski, prezes.

AUG. TSCHINKEL SYNOWIE
c. k. dostawcy nadworni,
Fabryki: Wiedeń, Schönfeld. Lobositz i Lublana,
polecają
TSCHINKLA KAWĘ GRYSIKOWĄ.
Pudełko $\frac{1}{5}$ kilo.
Najlepszy
istniejący dodatek
do kawy.

Najlepszy
istniejący dodatek
do kawy.
Prawnie zastrzeżone.
Również kawę figową i sultanską.
Najlepsze czekolady,
uznane jako najprzebieższe gatunki i nagrodzone na wszystkich wystawach.
Cacao odłuszczone, łatwo rozpuszczalne, o delikatnym smaku.
Angielskie Rocks-Drops, cukry, owoce enkrowane,
cyklaty, pomarańczki, kompoty i t. p. 2163 10 50
Nasze wyroby są do nabycia we wszystkich lepszych handlach korzennych itp.

Najlepszym i najtańszym źródłem
do zakupu
towarów korzennych
jest hurtowny skład
W. GOLDWASSERA
w Krakowie, Rynek gł., L. 5.
CUKIER
po 35 centów za kilo.

Towary sprzedaje się także na książe-
czki kontowe z terminem wypłaty mie-
sięcznym. 2315 1 4

Zniżenie cen.
Kąpiele ciepłe i zimne,
łaznia parowa i ziołowa,
tusze rozmaite i baseny,
z największym komfortem urządzo-
ne na wzór podobnych zakładów
europejskich i z największą czysto-
ścią utrzymywane tylko
w Hotelu Krakowskim
przy plantach.
Najdawniejsze, najbardziej renomowane
kąpiele w Krakowie.
Kąpiele mineralne na żądanie.
Kuracya Masażem.

Ceny niższe od Nowego Roku.
Bilety abonamentowe dla Szan. Gości
wydają się pod nader korzystnymi wa-
runkami. — Dla pp. Oficerów i uczące-
się młodzieży ceny niższe. 2304 2 12

Ziołka piersiowe
Dra Seeburgra.
Jedyny środek przeciw chorobom płu-
cym, mianowicie: uporczywym katar-
rom, kaszlowi, zapaleniu gardła, chryp-
ce, zaflegmieniu i t. p. 2142 36 0
Pakiet 20 ct. za stempel i opa-
kowanie na prowincję o 10 ct. więcej.
Do nabycia w aptece „pod złotą głową”
Leona Rosnera w Krakowie.

Księgarnia D. E. Friedleina w Krakowie
przyjmuje prenumeratę na wszystkie
czasopisma polskie i zagraniczne
naukowe, literackie i zawodowe
wyjawszy polityczne.
Mianowicie poleca się prenumerującym czasopisma:
Biesiada, Bluszczy, Kłosy, Tygodnik ilustrowany,
Tygodnik powieści, Tygodnik romansów,
Wędrowiec. 2274 8 12

Niższe ceny nafty.
G. OTOWSKI
Rynek główny, L. 17,
Fabryczny Skład Niezapalnej i Nieksplodującej
Nafty Bezpieczeństwa
z Chorkówki
Sprzedaje
litr nafty potrójnie rafinowanej kryształowej po . . . 24 ent.
litr nafty podwójnie rafinowanej salonowej po . . . 20 ent.
litr nafty podwójnie rafinowanej do lamp R. Ditmara po . . . 20 ent.
litr nafty amerykańskiej, białej lub żółtej, po . . . 28 ent.
litr Petrolu niewybuchającego, przy 50° R. zapalnego . . . 28 ent.
Przy jednorazowym zakupie lub przy przedpłatach na
częściowy odbiór:
Opuszcza } przy 10 litrach centa na litrze.
} przy beczkach ważących około 140 kilo stosowny rabat.
Dla dogodności Szan. P. T. Abonentów dostarcza na żądanie każdą ilość nafty
codziennie do mieszkań w blaszankach. Przyjmuje do naprawy uszkodzone lampy
i poleca wielki wybór najnowszych wynalazków lamp kompletnych, jakoteż osobnych
części, jak palników (brenerów), cylindrów, knotów i t. p. 2298 2 4
po cenach fabrycznych.

Skład lamp błyskawicznych R. Ditmara.
STANISŁAW ROZMANITH
właściciel pierwszorzędnych, przed 20 laty
nabytych winnic
Tolcsva pod Tokajem
a wielkimi medalami na kilku wystawach świata zaszczyconych,
wysłał, jak dotąd, 2089 5 0
„PURUM VINUM HUNGARICUM”
od 4 litrów po 2 zlr. 50 ct., 3 zlr., 3 zlr. 50 ct., 4 zlr. i wyżej franco
do każdej stacyi pocztowej, a **pół i całe beczki** 132 litrów po zlr.
40, 45, 50, 55, 60 i tak dalej do 100 zlr. i wyżej franco stacya L. Tolcsva.
Wszelkie obstalunki jak dotąd najakuratniej uskuteczniane będą.

KSIEGARNIA NAKŁADOWA I SORTYMENTOWA J. K. ŻUPAŃSKIEGO & K. J. HEUMANNA W KRAKOWIE

(Odznaczona na Wystawie krajowej krakowskiej 1887 najwyższą nagrodą).
Poleca wydawnictwa własne jak niżej wszystkie inne we wszystkich językach. Rozsyła nowości do łaskawego wyboru, przyjmuje prenumeratę tak miejscową jakoteż zamiejscową na czasopisma polskie,
niemieckie, francuskie i angielskie. Wydaje nakładem własnym

„NOWA BIBLIOTEKE UNIWERSALNA”.
„Nowa Biblioteka Uniwersalna” wychodzi w tomach miesięcznych objętości 10 arkuszy wielkiej ósemki i zawiera zawsze cztery do pięciu równocześnie drukujących się najcelniejszych utworów literatury powszechnej. —
Dotychczas t. j. w roczniku pierwszym i drugim zostały następujące dzieła umieszczone: **Bodzantowicza** „Zawsze oni”, **Dantego** „Boska komedia”, w znakomitym przekładzie Stanisławskiego, **Baluckiego** najnowszą powieść p. t.
„Burmistrz z Pipidówki i Dwie wizyty Ekszelleneyi”, **Konarskiego** „O religii poezycy ludzi”, **Szajnochy Karola** „Pisma”, w tych przeważnie prace niezawarte w zbiorowym wydaniu, **Wodzieckiego hr. Przesza Rzeczypospolitej**
krakowskiej „Pamiętniki”, **Cholonińskiego** „Sen w Podhoreach”, **Chmielewskiego Piotra** „Studia i szkice literackie”, **Wysockiego generała** „Pamiętniki”.

W roczniku trzecim między innymi rozpoczętym zostanie druk nowel **M. Baluckiego** pod zbiorowym tytułem „Mój pierwszy występ literacki”. Przekład powieści **hr. Tolstoja** „Wojna i pokój”. **Stanisława Koźmiana**
(Redaktora „Czasu”) „Pisma zbiorowe”. **Karola Szajnochy Pisma**. Tom III. zawierający same niedrukowane dotychczas utwory. **Piotra Chmielewskiego** Nową serję „Studyów i szkiców literackich”.
Prenumerata na „Nową Bibliotekę Uniwersalną” wynosi w Krakowie rocznie 4 zlr., półrocznie 2 zlr., kwartalnie 1 zlr. Na prowincyi zaś 4 zlr. 60 c., półrocznie 2 zlr. 30 c., kwartalnie 1 zlr. 20 c.

Prenumerate należy nadsyłać do księgarni Żupańskiego & Heumanna w Krakowie.
Nadsyłający całoroczną prenumeratę oraz 25 centów na frankaturę otrzymują bezpłatne premium w cenie półrocznej prenumeraty.

Najstosowniejsze upominki na „Gwiazdkę” i na „Nowy Rok” polecą KSIEGARNIA NAKŁADOWA I SORTYMENTOWA J. K. ŻUPAŃSKIEGO & K. J. HEUMANNA W KRAKOWIE

(odznaczona na wystawie krajowej krakowskiej 1887 najwyższą nagrodą).
Mianowicie nabywszy od spadkobierców ś. p. **J. K. Żupańskiego** w Poznaniu znaczne zapasy wydawnictw przez tegoż w ciągu pięćdziesięciu lat dokonane, które jedna z powodu swych wysokich cen szerszej Publiczności
nie były przystępne, postanowiliśmy, celem rozpowszechnienia, cenę tychże o połowę niższć, soodziewając się, że ogół polskiej Publiczności z tej tak wyjątkowej sposobności licznie skorzystał zszczee. **Katalogi szczegółowe na żądanie**
franco! Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą za zaliczką lub za nadesłaniem należności przy zamówieniu uskuteczniają się.

KRÓTKI WYCIĄG Z KATALOGU:											
Album Muzeum narod. w Rapperswyli	Zlr. 8.10	4.05	Glogier, Wytępienie robactwa i myszy w polu i w lesie	1.80	.90	Libelt, Felieton polityczno-literacki	Zlr. 3.60	1.80	Potocki, Święcone czyli pałac Potockich w Warszawie Zlr.	1.80	—
Anglia i Polska 2 tomy	9.—	4.50	Goffarth, Uprawa kukurudzy i konserwacya	1.20	.60	Pisma 6 tomów	21.60	10.80	— Szkice życia warszawskiego Warszawy	1.80	.90
Barzykowski, Historia powstania listopadow. 5 tomów	30.—	15.—	Gofuchowski, Rozbiór kwestyi włoskiej	5.40	2.70	Liske Ksaw. Studya	3.60	1.80	— Urywek wspomnień mojej młodości	3.60	1.80
Bastiat, Harmonie ekonomiczne	3.60	1.80	Hryhor serdeczny (Jez.), Powieść	2.40	1.20	Listy Galicyjskie	2.40	1.20	— Wilcezy Wincenty i 5 jego synów	6.—	3.—
Bazyli św. Ojciec. Ustawy duchowe	1.20	.60	Howajski, Sejm grodzicki	3.60	1.80	Literacki spadek po Wielopolskim	1.50	.75	— Wspomnienia o Kownie	1.20	.60
Beiza, Poezye	1.80	.90	I z bliska i z daleka	4.50	2.25	Lukasiewicz Józef. Historia szkół, 4 tomy	21.60	10.—	— Zarys z życia towarzyskiego z XIX w.	1.80	.90
Berwinski, Poezye 2 tomy	3.60	1.80	Jablonowski, Wspomnienie o baterii polskiej	1.20	.60	— Krótki hist. stat. opis miast i wsi, 2 tomy	8.10	4.—	Rocznik Towarzystwa historyczno-liter. w Paryżu, 2 t.	14.40	7.20
Bodzantowicz, Boje polskie	2.70	1.35	Jarochocki, Literatura polska	1.80	.90	— Krótki opis koseiołów, 3 tomy	12.60	6.—	rok 1873—1878	6.—	4.25
Block, Uwagi gospodarskie	10.80	1.35	— Opowiadania historyczne	4.50	2.25	— Zakłady naukowe w Koronie	10.80	5.40	To samo, rok 1870/72	6.—	2.25
Bolcsławita, Dziadunio	3.60	1.80	Jaworski, Wspomnienia Kaukazu	3.60	1.80	Małowski Antoni. Grochowy wieniec	1.50	.75	Romanowski, Sprawa z duchownymi	5.40	1.80
— Dzieje Starożytności	2.70	1.35	Jazdzewski, Wykopalska	4.50	2.25	— List żelazny	2.40	1.20	Rys religijnego rozwoju ducha	9.60	4.80
— My i oni	2.70	1.35	Jelowski, Moje wspomnienia	4.50	2.25	Manteuffel, Infanterja	18.—	9.—	Siemiński, Portrety literackie 4 tomy	6.30	1.50
— Pęd burzy	1.80	.90	Jerzykiewicz, Botanika	1.80	.90	Maro Leńnotow	2.40	1.20	Skarbek, Dzieje księstwa warszawskiego, 2 tomy	4.50	2.25
— Sceny sejmowe	1.80	.90	Jonasz, Żywiec St. Jablonowskiego	5.40	2.70	Nickiewicz Adam. Grażyna ilustr.	10.80	5.40	— Dzieje Polski część I. Dzieje królestwa warsz.	3.60	1.80
— Rachunki rok 1867/8 2 tomy	10.80	5.40	Kalinina, Żywiec Tyszkiewicza	1.50	.75	— Konrad Wallenrod ilustr.	18.—	9.—	— Dzieje Polski część II. Królestwo polskie	3.60	1.80
— rok 1868/9	7.20	3.60	Kollfát Hugo. Bitwa historyczna, 3 tomy	9.—	4.50	— Literatura słowiańska	6.—	4.—	— Dzieje Polski część III. Królestwo Polskie po rewolucyi	3.50	1.80
— rok 1869/70	5.40	2.70	— Listy w przedmiotach naukowych, 4 tomy	9.—	4.50	— Pani Twardowska z ilustr.	9.60	4.80	— Pamiętniki	3.60	1.80
— Sapię	2.70	1.35	Konopacki, Chronologia dziejów Królestwa Polskiego	7.20	3.60	Mochnacki Maurycy, Dzieła 5 tomów	10.80	5.40	— Powiastki	2.40	1.20
— Tulażca II, III	7.20	3.60	Kościelski, Władysław Biały	2.70	1.35	Morawski-Dzieryżkaj Bajki	1.80	.90	— Śniadecki, Listy w sprawach publicznych	2.40	1.20
— Żyd 8 tomy	8.10	4.05	Kosiński T., czyli cztery chwile z życia	1.20	.60	— Pisma zbiorowe wierszem i prozą, 4 tomy	1.80	.90	Starożytności polskie	18.—	10.—
Borkowski, Parafianczyzna	3.—	1.50	Kosiński A. (General), Rzymianie w Grecyi	1.20	.60	Morawski Teodor, Dzieła narodu polskiego, 6 tomów	25.20	13.—	Szksepik Wiliam, Dramaty przekł. Komierowskiego, 4 t.	4.50	2.25
— Sejm ustawodawczy	3.90	1.95	We Włoszech 1795—1803	7.20	3.60	Na Ukrainie	3.60	1.80	— Dzieła dramatyczne przekł. Kozmiana, 3 t.	14.50	7.—
Budzyński Michał, Wspomnienie 2 tomy	9.—	4.50	Zbiór korespondencyj	2.45	1.20	Niemcewicz, Pamiętniki, 2 tomy	9.—	4.50	— Małbet	1.80	.90
Chłapowski, O rolnictwie	2.40	1.20	Koźmian Kajetan, Pamiętniki, 2 tomy	10.80	5.40	Niemcewicz Julian Ursyn, Pamiętniki 2 tomy	12.—	6.—	Szułc, Fryderyk Chopin	3.60	1.80
Chojewski, Praksada, Powieść	2.40	1.20	— Stefan Czarniecki, Poemat	10.80	5.40	— Podróż z Petersburga do Szwecyi	.90	.45	Trentowski, Pantoon wiedzy ludzkiej, 3 tomy	18.—	9.—
Ciechoński, Ostatnia ofara	1.20	.60	— Stefan Czarniecki in 4-to	27.—	9.—	Obrazy z życia i podróży	1.80	.90	Tyszkiewicz, Ostatni pobyt króla St. Aug. w Grodnie	3.60	1.80
— Patryjusz (powieść dramatyczna)	1.80	.90	Koźmian Stanisław, Pisma wierszem i prozą I	3.60	1.80	Odręka, Kłosa chwile we Włoszech	1.80	.90	Waga Teodor, Historia królów i książąt polskich	3.60	1.80
Cieszkowski, Ojciec nasz	3.60	1.80	Koźmian Egipt, Podróż nad Renem	3.60	1.80	Odyneć, Feliety	2.10	1.05	Waliszewski, Listy kat. z Potockich Kossakowskiej	3.60	1.80
Cybulski, Dziady Mickiewicza	1.20	.60	Kraszewski, Kosa i kamień	.60	.30	O dziesięciuach Kościoła	1.60	.75	Wegner, Dzieje dnia 3 i 5 maja r. 1791	3.—	1.50
— Odczyty o poezyi polskiej	5.40	2.70	Panie Kochanku	.90	.45	Oleki, Historia nauk politycznych	2.70	1.35	— Konfederacya województw wielkopolskich	1.20	.60
Czapek, Historia konia 3 tomy	21.60	7.50	Polska w czasie trzech rozbiorów, tom I	6.—	3.—	O produkty buraków	.60	.30	Tadusz Rajtan	1.80	.90
Czterech wielbicieli Lucyny	1.20	.60	To samo tom II	6.—	3.—	Orzechowski, Politya Królestwa Polskiego	2.40	1.20	Rzeń w mieście Moskwie	3.—	1.50
Cztery obrazy poświęcone J. I. Kraszewskiemu	1.80	.90	To samo tom III	7.80	3.90	Pamiętniki z XVIII wieku, tomów 15: tom I 8.60/1.80,			Wilkonska, Moje Wspomnienia	2.70	1.50
Dante, Boska komedia	7.20	3.60	Pamiętniki anegdotalne	4.80	2.40	VI 6.30/1.35, VII 2.70/1.35, VIII 1.50/75, XI 4 tomy			Zacharjasiewicz, Królewskie chrzest	4.80	2.40
Darowski, Przysłowia	2.40	1.20	Program Polski	.60	.30	zlr. 18/9, XII 3.60/1.80, XIII 2.40/1.20, XIV			Zakrzewski, Historia poważniejsza	2.40	1.20
Delert, Historia Kościoła 2 tomy	3.60	1.80	Równy wojewódzie	1.80	.90	2.70/1.35, XV 3.60/1.80, razem	56.10	28.05	Zaleski Bogdan, Wieszce oratoryum	2.40	1.20
— Teologia 2 tomy	2.40	1.20	Rzewuski Henryk	3.—	1.50	Piotrowski R. Pamiętniki z pobytu na Syberyi, 2 tomy	9.—	4.50	Zaleski Bogdan, Wieszce oratoryum	2.40	1.20
Demokraci i Aristokraci	2.40	1.20	Stare dzieje	1.80	.90	Pol. Pieśń o domu naszym	2.40	1.20	Zaleski Br. Korespondencya książwa króla St. Augusta	3.60	1.80
Drzewiecki, Pisma 2 tomy	4.50	2.25	Wieczory drezdeńskie	2.70	1.35	— Pieśń o ziemi naszej bez ilustr.	1.50	.75	— Ks. Hieronim Kajsiwicz	1.80	.90
Dwa bracia artyści	2.40	1.20	Kremer, Grezya	3.—	1.50	Pan Starosta Kislaeki	3.60	1.80	— Nekrologi	7.20	3.60
Dwa światy	1.35	.60	Kuczborski, Wykład na lament Jerem	3.—	1.50	Poniatowski, Rys historyczny kampanii z 1809 r	3.60	1.80	— Żywot księcia Adama Jaz. Czartoryskiego	7.20	3.60
Dworzec mego dziadka	1.20	.60	Kuhn, Zastępy zwierząt	3.60	1.80	Poniatowski St. August, Pamiętniki króla polskiego	1.20	.60	— Z życia Litwini	3.60	1.80
Elasz, Ilustrowany przewodnik do Tatr, opr.	2.70	.90	Dziela Jachima Lewelwa cale oraz pojedyncze tomy.			Potocki, Kazimierz z Truskowa, czyli pierwszy i osta-			Zaleski M. Wojski W. Ks. Litewskiego	2.70	1.35
Falkowski, Na szlaku Caram	3.—	1.50	Lenartowicz T. Poezye 2 tomy	4.50	1.80	tni literacki powstanie	3.—	1.50	Zathey Hugo, Pisma zbiorowa 2 tomy	5.40	2.70
— Obrazy z życia z ostatnich pokoleń tom II IV	15.—	10.—	— Zaczynienie i błogost, z ilustr.	18.—	5.—	— Pamiętniki Kamerton	4.50	2.25	— Uwagi nad Panem Tadeuszem	1.20	.60
— Upadek powstania 1831	4.50	2.25	Libelt, Dzieła Orleana	4.80	1.80	— Powieść z mego czasu	2.70	1.35	Zawadzki, Obrazy Rusi czerwonej z ilustr. Kossaka	5.40	2.70
— Wspomnienie 1248 9 r.	3.60	1.80							— Z tei literackiej	2.40	1.20
Girardin, O gnojach	3.—	1.50							Żyliński, Dumki i fantazyje	1.50	.75